

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS
POLITIKOS ĮGYVENDINIMO GRUPĖ**

PAŽYMA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2012 M. GEGUŽĖS 23 D. NUTARIMO NR. 573 „DĖL
TIPINĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TARPTAUTINĖS SUTARTIES DĖL ASMENŲ,
KURIEMS PASKIRTA LAISVĖS ATĖMIMO BAUSMĖ AR PRITAIKYTOS
PRIVERČIAMOSIOS MEDICINOS PRIEMONĖS, PERDAVIMO PROJEKTO
PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO (toliau – Projektas)
(TAP-18-191(2); TAIS Nr. 17-13066(3))**

2018-03-13 Nr. NV-646

Vilnius

Projekto rengėja – Teisingumo ministerija.

Projekto tikslas – sukurti teisinį pagrindą savitarpio teisei pagalbai baudžiamosiose bylose su tomis užsienio valstybėmis, su kuriomis nėra teisinio šių klausimų reglamentavimo ir sudaryti galimybę esant poreikiui inicijuoti dvišalės tarptautinės sutarties sudarymo procesą.

Dabartinė situacija. Tipinė tarptautinė sutartis dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose šiuo metu neegzistuoja ir kiekvienu atveju su kiekviena valstybe dėl tokio sutarties yra deramasi individualiai.

Projekto esmė. Siekiama turėti teisinį pagrindą, kuris palengvintų ir paspartintų Lietuvos ir kitų valstybių kompetentingų institucijų bendradarbiavimą, reikalingą sėkmingam nusikaltimų tyrimui. Patvirtinus Tipinį tarptautinės sutarties projektą paspartėtų dvišalių tarptautinių sutarčių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose srityje inicijavimo, rengimo bei derybų procesai, o tarptautinių sutarčių sudarymas su konkrečiomis užsienio valstybėmis sukurtų pakankamą teisinį pagrindą efektyviam teisiniam bendradarbiavimui baudžiamosiose bylose. Tipinės sutarties projektas parengtas dvišalių bei daugiašalių sutarčių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose srityje, kurių dalyve yra Lietuvos Respublika, pagrindu. Tipinės sutarties projekte numatytos teisinės pagalbos prašymo rengimo ir jo vykdymo ikiteisminio tyrimo bei bylos nagrinėjimo teisme metu taisyklės, nustatyta kompetentingų institucijų susižinojimo tvarka, aptarti konfidencialumo užtikrinimo, išlaidų padengimo klausimai.

Šiuo metu Tipinio tarptautinės sutarties projekto laukia Indijos pusė, su kuria pasirašyti sutartį būtų galimybė 2018 m. gegužės – birželio mėn. Indijos išorinių santykių ministrės vizito Vilniuje metu.

Tipinio tarptautinės sutarties projekto turėjimas Teisingumo ministerijos bendradarbiavimo praktikoje labai pasiteisino. Vyriausybės 2012 m. gegužės 23 d. nutarimu Nr. 573 patvirtintas tipinis tarptautinės sutarties nuteistųjų asmenų perdavimo srityje projektas buvo pateiktas Argentinai, Kolumbijai, Peru, Kinijai, Kirgizijai, jo pagrindu laikytasi atitinkamos pozicijos derybose su valstybėmis, kurios teikė savo projektus (pvz., Kazachstanas, Brazilija).

Derinimas. Projektas be pastabų suderintas su Finansų ministerija, Vidaus reikalų ministerija ir Europos teisės departamentu prie Teisingumo ministerijos. Projektas patikslintas atsižvelgiant į Teisėjų tarybos, Užsienio reikalų ministerijos bei Generalinės prokuratūros pastabas ir siūlymus.

Projektas patikslintas atsižvelgiant į Vyriausybės kanceliarijos pateiktas pastabas ir pasiūlymus (2018 m. vasario 26 d. išvada Nr. NV-476 ir 2018 m. vasario 27 d. pažyma Nr. NV-488) bei į 2018 m. kovo 6 d. Tarpinstituciniame pasitarime Lietuvos Respublikos Vyriausybėje vykusias diskusijas dėl pateiktų projektų.

Atsižvelgiant į šias pastabas projektas nėra dėstomas atskiru (nauju) Vyriausybės nutarimu, o inkorporuojamas (atitinkamai patikslinant pastarojo pavadinimą) į Vyriausybės 2012 m. gegužės 23 d. nutarimą Nr. 573 „Dėl tipinės Lietuvos Respublikos tarptautinės sutarties dėl asmenų, kuriems paskirta laisvės atėmimo bausmė ar pritaikytos priverčiamosios medicinos priemonės, perdavimo projekto patvirtinimo“.

Atitiktis Vyriausybės programos nuostatoms. Projektas Vyriausybės programos nuostatų tiesiogiai neįgyvendina.

Dalykinio vertinimo išvada. Siūlome projektą teikti į Vyriausybės posėdžio B dalį.

Patarėjas

Audrius Kasinskas

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2018-03-09 Nr. (1.5) 2T-156

DĖL TIPINIO LIETUVOS RESPUBLIKOS TARPTAUTINĖS SUTARTIES DĖL SAVITARPIO TEISINĖS PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE PROJEKTO

Teisingumo ministerija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymu ir Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 1 d. nutarimu Nr. 1179 „Dėl Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių patvirtinimo“, 15 punktu, 2018 m. vasario 15 d. raštu Nr. (1.5) 2T-111 Lietuvos Respublikos Vyriausybei pateikė tipinį Lietuvos Respublikos tarptautinės sutarties dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose projektą (toliau – Tipinis tarptautinės sutarties projektas) ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo dėl tipinio Lietuvos Respublikos tarptautinės sutarties dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose projekto patvirtinimo projektą.

Primename, kad Tipinis tarptautinės sutarties projektas parengtas siekiant sukurti teisinį pagrindą savitarpio teisei pagalbai baudžiamosiose bylose su tomis užsienio valstybėmis, su kuriomis nėra teisinio šių klausimų reglamentavimo ir sudaryti galimybę esant poreikiui inicijuoti dvišalės tarptautinės sutarties sudarymo procesą.

Patvirtinus Tipinį tarptautinės sutarties projektą, sumažėtų administracinė našta institucijoms, kadangi teikiant Tipinį tarptautinės sutarties projektą konkrečiai užsienio valstybei jo nebereikės derinti su suinteresuotomis institucijomis. Tokiu būdu paspartėtų dvišalių tarptautinių sutarčių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose srityje inicijavimo, rengimo bei derybų procesai, o tarptautinių sutarčių sudarymas su konkrečiomis užsienio valstybėmis sukurtų pakankamą teisinį pagrindą efektyviam teisiniui bendradarbiavimui baudžiamosiose bylose. Be to, patvirtintas Tipinis tarptautinės sutarties projektas prisidėtų prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano, kuris patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 13 d. nutarimu Nr. 167 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano patvirtinimo“, 5.3.4. punkto (Žmogaus teisių apsaugos ir pasitikėjimo teisingumo sistema stiprinimas) 8 papunkčio (Saugant piliečių teises, valstybių, su kuriomis sudarytos teisinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, ekstradicijos ir / ar nuteistų asmenų perdavimo sutartys, skaičiaus padidinimas) vykdymo.

Atkreipiame dėmesį į tai, kad tipinio tarptautinės sutarties projekto turėjimas Teisingumo ministerijos bendradarbiavimo praktikoje labai pasiteisino. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. gegužės 23 d. nutarimu Nr. 573 patvirtintas tipinis tarptautinės sutarties nuteistųjų asmenų perdavimo srityje projektas buvo pateiktas Argentinai, Kolumbijai, Peru, Kinijai, Kirgizijai, jo pagrindu laikytasi atitinkamos pozicijos derybose su valstybėmis, kurios teikė savo projektus (pvz., Kazachstanas, Brazilija).

Tipinis tarptautinės sutarties projektas yra parengtas dvišalių bei daugiašalių sutarčių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose srityje, kurių dalyve yra Lietuvos Respublika, pagrindu. Tipinės sutarties projekte numatytos teisinės pagalbos prašymo rengimo ir jo vykdymo ikiteisminio tyrimo bei bylos nagrinėjimo teisme metu taisyklės, nustatyta kompetentingų institucijų susižinojimo tvarka, aptarti konfidencialumo užtikrinimo, išlaidų padengimo klausimai.

Pažymėtina, kad pateikti teisės aktų projektai be pastabų buvo derinti su Lietuvos Respublikos finansų ministerija, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija ir Europos teisės departamentu prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos.

Pateikti teisės aktų projektai buvo pakoreguoti atsižvelgiant į Teisėjų tarybos, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos siūlymus bei į didžiąją dalį Generalinės prokuratūros pastabų ir siūlymų. Dėl Generalinės prokuratūros pastabų ir siūlymų, į kuriuos neatsižvelgta ar atsižvelgta iš dalies, su Generaline prokuratūra buvo sutarta darbine tvarka pasitarimo metu.

Atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos pateiktas pastabas ir pasiūlymus (2018 m. vasario 26 d. išvada Nr. NV-476 ir 2018 m. vasario 27 d. pažyma Nr. NV-488) bei į 2018 m. kovo 6 d. Tarpinstituciniame pasitarime Lietuvos Respublikos Vyriausybėje vykusias diskusijas dėl pateiktų projektų, **Teisingumo ministerija šiuo raštu teikia pakoreguotus teisės aktų projektus:**

1) Tipinį tarptautinės sutarties projektą lietuvių ir anglų kalbomis;

2) Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. gegužės 23 d. nutarimo Nr. 573 „Dėl tipinės Lietuvos Respublikos tarptautinės sutarties dėl asmenų, kuriems paskirta laisvės atėmimo bausmė ar pritaikytos priverčiamosios medicinos priemonės, perdavimo projekto patvirtinimo“ pakeitimo projektą (toliau – Nutarimo projektas).

Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Dokumentų valdymo skyrius 2018 m. kovo 8 d. patvirtino Tipinio tarptautinės sutarties projekto vertimo iš anglų kalbos į lietuvių kalbą autentiškumą.

Teisės aktų projektams įgyvendinti papildomų valstybės biudžeto lėšų nenumatoma, taip pat nereikės priimti naujų ar keisti galiojančių teisės aktų.

Priėmus teikiamus teisės aktus, neigiamų pasekmių nenumatoma.

Teisės aktų projektais nesiūloma perkelti ar įgyvendinti Europos Sąjungos teisės aktų.

Teisės aktų projektai skelbiami Lietuvos Respublikos Seimo teisės aktų informacinės sistemos Projektų registravimo posistemyje.

Teisės aktų projektus parengė Teisingumo ministerijos Tarptautinės teisės departamentas (direktorius Darius Žilys, tel. 266 2877, el. paštas darius.zilys@tm.lt, tiesioginis rengėjas – Tarptautinės teisės departamento Teisinio bendradarbiavimo skyriaus vyriausioji specialistė Indrė Balčiūnienė, tel. 266 2937, el. paštas indre.balciuniene@tm.lt).

PRIDEDAMA:

1. Tipinio tarptautinės sutarties projekto tekstas lietuvių ir anglų kalbomis, 24 lapai.

2. Nutarimo projektas, 2 lapai.

Teisingumo ministrė

 Milda Vainiutė

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2012 M. GEGUŽĖS 23 D.
NUTARIMO NR. 573 „DĖL TIPINĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TARPTAUTINĖS
SUTARTIES DĖL ASMENŲ, KURIEMS PASKIRTA LAISVĖS ATĖMIMO BAUSMĖ
AR PRITAIKYTOS PRIVERČIAMOSIOS MEDICINOS PRIEMONĖS,
PERDAVIMO PROJEKTO PATVIRTINIMO“ PAKĖITIMO**

2018 m.

d. Nr.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. gegužės 23 d. nutarimą Nr. 573 „Dėl Tipinės Lietuvos Respublikos tarptautinės sutarties dėl asmenų, kuriems paskirta laisvės atėmimo bausmė ar pritaikytos priverčiamosios medicinos priemonės, perdavimo projekto patvirtinimo“ ir jį išdėstyti nauja redakcija (tipinės Lietuvos Respublikos tarptautinės sutarties dėl asmenų, kuriems paskirta laisvės atėmimo bausmė ar pritaikytos priverčiamosios medicinos priemonės, perdavimo projektas nauja redakcija nedėstomas):

„LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL TIPINIŲ TARPTAUTINIŲ SUTARČIŲ DĖL BENDRADARBIAVIMO
BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE PROJEKTŲ PATVIRTINIMO**

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 1 d. nutarimu Nr. 1179 „Dėl Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių patvirtinimo“, 15 punktu, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Patvirtinti pridedamus tipinius tarptautinių sutarčių dėl bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose projektus:

1. Tipinį Lietuvos Respublikos tarptautinės sutarties dėl asmenų, kuriems paskirta laisvės atėmimo bausmė ar pritaikytos priverčiamosios medicinos priemonės, perdavimo projektą.

2. Tipinį Lietuvos Respublikos tarptautinės sutarties dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose projektą.“

2. Pakeisti nurodytu nutarimu patvirtintą Tipinį Lietuvos Respublikos tarptautinės sutarties dėl asmenų, kuriems paskirta laisvės atėmimo bausmė ar pritaikytos priverčiamosios

medicinos priemonės, perdavimo projektą ir papildyti tvirtinimo žyma:

„PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės

2012 m. gegužės 23 d. nutarimu Nr. 573“.

Ministras Pirmininkas

Teisingumo ministras

Strateginio valdymo departamentas
Dokumentų valdymo skyriaus
vyriausioji specialistė

Monika Rutkauskienė
2012-05-07

Teisingumo ministerijos
Tarptautinės teisės departamento
direktorius

Darius Žilys
2012-05-07

Teisingumo ministrė

Milda Vainiūtė
2012-05-08

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2012 m. gegužės 23 d. nutarimu Nr. 573
(Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2018 m. d. nutarimo Nr.
redakcija)

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
IR**

**SUTARTIS
DĖL SAVITARPIO TEISINĖS PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE**

Lietuvos Respublika ir _____ (toliau – Šalys),
siekdamos bendradarbiavimu ir tarpusavio teisine pagalba baudžiamosiose bylose pagerinti abiejų
Šalių kompetentingų institucijų veiklos efektyvumą tiriant nusikalstamas veikas, persekiojant už jas ir
užkertant joms kelią,
s u s i t a r ė:

**1 straipsnis
Sutarties taikymo sritis**

1. Šalys pagal šios Sutarties nuostatas teikia viena kitai kuo didesnę pagalbą ikiteisminio tyrimo ar bylos nagrinėjimo teisme (toliau – baudžiamasis procesas) metu dėl nusikalstamų veikų, už kurias baudmės skyrimas teikiant prašymą dėl teisinės pagalbos priklauso tokį prašymą teikiančios Šalies (toliau – prašančioji Šalis) kompetentingų institucijų jurisdikcijai.

2. Teisinė pagalba apima:

- 1) įtariamųjų, kaltinamųjų, liudytojų, ekspertų apklausas;
- 2) dokumentų, protokolų ir kitų įrodymų pateikimą;
- 3) procesinių dokumentų įteikimą;
- 4) asmens, kurio laisvė apribota, laikiną perdavimą liudytojo apklausai vykdyti ar kitiems įrodymams, nesusijusiems su to asmens patraukimu baudžiamojon atsakomybėn, rinkti;
- 5) kratos ir poėmio prašymų vykdymą;
- 6) procesinę pagalbą ribojant turto disponavimo teisę ir susigražinant turtą;
- 7) baudžiamojo persekiojimo perdavimą;
- 8) visas kitas pagalbos formas, kurių nedraudžia Šalies, kuriai teikiamas teisinės pagalbos prašymas (toliau – prašomoji Šalis), teritorijoje galiojantys teisės aktai.

3. Teisinė pagalba teikiama nepriklausomai nuo to, ar veika, dėl kurios prašančiojoje Šalyje vykdomas baudžiamasis procesas, pagal prašomosios Šalies teritorijoje galiojančius teisės aktus būtų laikoma nusikalstama, išskyrus atvejus, kai teisinės pagalbos prašymas susijęs su procesinių prievartos priemonių taikymu.

4. Pagal šią Sutartį kompetentingos institucijos, turinčios teisę prašyti suteikti teisinę pagalbą, yra tos, kurios pagal prašomosios Šalies teritorijoje galiojančius teisės aktus turi įgaliojimus atlikti ikiteisminį tyrimą ar nagrinėti baudžiamąją bylą.

2 straipsnis Centrinės institucijos

1. Šalių kompetentingos institucijos kreipiasi dėl teisinės pagalbos ir gauna ją per savo centrinės institucijas. Lietuvos Respublikos centrinės institucijos yra Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra ikiteisminio tyrimo stadijoje ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija bylos nagrinėjimo teisme stadijoje, o _____.

2. Centrinės institucijos šios Sutarties tikslais tarpusavyje susižino tiesiogiai.

3. Šalys nedelsdamos diplomatiniais kanalais pateikia viena kitai centrinių institucijų kontaktinius duomenis ir nedelsdamos tiesiogiai viena kitą informuoja apie bet kokių jų kontaktinių duomenų pakeitimą. Pasikeitus kurios nors Šalies centrinei institucijai ar perdavus jos funkcijas kitai institucijai, Šalys nedelsdamos diplomatiniais kanalais praneša apie tai viena kitai.

3 straipsnis Prašymų forma ir turinys

1. Prašymas suteikti teisinę pagalbą pateikiamas raštu. Ypatingos skubos atveju prašomoji Šalis gali priimti prašymus, persiųstus elektroninėmis ar kitomis ryšių priemonėmis.

2. Prašymas ir pridedami dokumentai pateikiami kartu su vertimu į prašomosios Šalies valstybinę kalbą arba anglų kalbą.

3. Prašyme nurodoma:

1) baudžiamąjį procesą, su kuriuo susijęs prašymas, vykdančios kompetentingos institucijos pavadinimas;

2) nusikalstamos veikos, dėl kurios prašoma suteikti teisinę pagalbą, padarymo vieta, laikas ir būdas;

3) nusikalstamą veiką, dėl kurios prašoma suteikti teisinę pagalbą, apibrėžiantys teisės aktų tekstai;

4) prašomų gauti įrodymų, informacijos ar kitos teisinės pagalbos aprašymas.

4. Prašyme suteikti teisinę pagalbą, kiek tai yra būtina ir įmanoma, taip pat nurodoma:

1) informacija apie asmens, iš kurio siekiama gauti įrodymų, tapatybę, pilietybę ir buvimo vietą;

2) informacija apie asmens, kuriam turi būti įteiktas procesinis dokumentas, tapatybę ir buvimo vietą, to asmens ryšys su baudžiamuoju procesu ir būdas, kaip turi būti įteiktas procesinis dokumentas;

3) informacija apie asmens ar daikto, kurio buvimo vieta turi būti nustatyta, tapatybę ir galimą buvimo vietą;

4) asmens apklausos aprašymas, nurodant klausimų, kuriuos reikia pateikti, sąrašą;

5) specialios procedūros, kurios turi būti laikomasi vykdant prašymą, aprašymas;

6) informacija apie išlaidų atlyginimą, kurį turės teisę gauti liudytojas, ekspertas, šaukiamas atvykti į prašančiąją Šalį;

7) jeigu tikslinga, informacija apie pageidaujamą terminą, per kurį teisinės pagalbos prašymas turėtų būti įvykdytas;

8) bet kuri kita informacija, kuri gali būti pateikta prašomajai Šaliai tam, kad būtų lengviau įvykdyti prašymą.

5. Jeigu prašymas suteikti teisinę pagalbą surašytas nesilaikant šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų, prašomoji Šalis kreipiasi į prašančiąją Šalį prašydama pataisyti ar papildyti prašymą per prašomosios Šalies nurodytą terminą.

4 straipsnis

Atsisakymas teikti teisinę pagalbą

1. Prašomoji Šalis gali atsisakyti suteikti teisinę pagalbą, jei:
 - 1) prašymas susijęs su kariniu nusikaltimu, kuris nelaikomas nusikaltimu pagal bendruosius prašomosios Šalies teritorijoje galiojančius baudžiamosios teisės aktus;
 - 2) prašymas susijęs su politiniu nusikaltimu;
 - 3) prašymo vykdymas gali pakenkti prašomosios Šalies suverenitetui, saugumui, viešajai tvarkai ar panašioms esminiems interesams;
 - 4) yra pagrįstų priežasčių manyti, kad įvykdžius prašymą bus pažeistos žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės;
 - 5) prašymas susijęs su nusikalstama veika, už kurią gali būti baudžiama mirties bausme;
 - 6) prašymas yra dėl asmens, kuris buvo išteisintas arba nuteistas dėl tos pačios veikos, dėl kurios pateiktas prašymas;
 - 7) prašymas susijęs su procesinių prievartos priemonių taikymu, o padaryta veika nelaikoma nusikalstama pagal prašomosios Šalies teritorijoje galiojančius teisės aktus, arba jų taikymas prieštarauja prašomosios Šalies baudžiamojo proceso principams;
 - 8) pagal prašomosios Šalies teritorijoje galiojančius teisės aktus esama imuniteto ar privilegijos, dėl kurių neįmanoma vykdyti prašymo;
 - 9) prašymas susijęs su nusikalstama veika, kuri, kaip įtariama, visa arba iš dalies padaryta prašomosios Šalies teritorijoje;
 - 10) prašymas surašytas nesilaikant šios Sutarties 3 straipsnyje nustatytų reikalavimų ir jis nebuvo papildytas ar pataisytas per prašomosios Šalies nurodytą terminą.
2. Prieš atsisakydama suteikti teisinę pagalbą pagal šį straipsnį, prašomosios Šalies centrinė institucija gali pasitarti su prašančiosios Šalies centrine institucija ir nuspręsti, ar teisinę pagalbą gali būti suteikiama laikantis tokių sąlygų, kokios, jos nuomone, yra būtinos. Jei prašančioji Šalis sutinka, kad teisinę pagalbą būtų suteikta tokiomis sąlygomis, ji tų sąlygų laikosi.
3. Jei prašomoji Šalis atsisako suteikti teisinę pagalbą, ji informuoja prašančiąją Šalį apie atsisakymo priežastis.

5 straipsnis

Prašymų vykdymas

1. Prašomosios Šalies centrinė institucija vykdo prašymą arba perduoda vykdyti kompetentingai institucijai. Prašomosios Šalies kompetentingos institucijos imasi visų priemonių prašymui vykdyti.
2. Prašymai vykdomi laikantis prašomosios Šalies teritorijoje galiojančių teisės aktų. Prašyme nurodytos specialios procedūros taikomos tik tiek, kiek jos neprieštarauja arba nėra uždraustos prašomosios Šalies teritorijoje galiojančių teisės aktų.
3. Jei prašomoji Šalis nustato, kad prašymo vykdymas trukdytų toje Šalyje vykdomam baudžiamajam procesui, ji gali atidėti prašymo vykdymą arba po konsultacijų su prašančiąja Šalimi vykdyti prašymą pagal sąlygas, kurios buvo nustatytos kaip būtinos.
4. Prašomoji Šalis imasi visų priemonių prašymo ir jo turinio konfidencialumui išsaugoti, jei to prašo prašančioji Šalis. Jei prašymas negali būti vykdomas nepažeidžiant konfidencialumo, prašomoji Šalis apie tai informuoja prašančiąją Šalį, kuri tada nusprendžia, ar, nepaisant to, prašymas turėtų būti vykdomas.
5. Prašomoji Šalis nedelsdama informuoja prašančiąją Šalį apie prašymo įvykdymo rezultatą ar vykdymo atidėjimą.

6 straipsnis

Informacijos ar įrodymų naudojimo apribojimai

1. Prašomoji Šalis gali reikalauti, kad prašančioji Šalis iš prašomosios Šalies bet kurią gautą informaciją ar įrodymus naudotų tik toliau nurodytais tikslais:

- 1) savo baudžiamųjų bylų tyrimams ir procesiniams veiksams;
- 2) siekdama užkirsti kelią tiesioginei ir rimtai grėsmei savo visuomenės saugumui;
- 3) bet kuriuo kitu tikslu, jei informacija ar įrodymai buvo paviešinti atliekant procesinius veiksmus, dėl kurių jie buvo perduoti, arba bet kurioje iš šios dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų situacijų;
- 4) bet kuriuo kitu tikslu, bet tik gavusi išankstinį prašomosios Šalies sutikimą.

2. Šis straipsnis nedraudžia prašomajai Šaliai pagal šią Sutartį kelti papildomų sąlygų konkrečiu atveju, jei konkretus pagalbos prašymas negalėtų būti įvykdytas nekeliant tokių sąlygų. Jei pagal šią dalį buvo keliamos papildomos sąlygos, prašomoji Šalis gali reikalauti, kad prašančioji Šalis pateiktų informacijos apie gautų įrodymų ar informacijos panaudojimą.

3. Jei atskleidus informaciją prašančiajai Šaliai prašomoji Šalis sužino aplinkybes, kuriomis remdamasi ji gali kelti papildomas sąlygas, prašomoji Šalis gali konsultuotis su prašančiaja Šalimi, kad nustatytų, kaip gauti įrodymai ir informacija gali būti apsaugoti.

4. Prašomoji Šalis gali prašyti, kad pagal šią Sutartį pateikta informacija ar įrodymai būtų laikomi konfidencialiai arba naudojami tik pagal sąlygas, kurias ji gali nurodyti. Jei prašančioji Šalis sutinka naudotis informacija ar įrodymais tokiomis sąlygomis, ji deda visas pastangas, kad jų būtų laikomasi.

7 straipsnis

Oficialūs dokumentai

1. Prašomoji Šalis pateikia prašančiajai Šaliai viešai prieinamų dokumentų, įskaitant informaciją bet kokia forma, kopijas, esančias prašomosios Šalies kompetentingų institucijų žinioje.

2. Prašomoji Šalis gali pateikti dokumentų, įskaitant informaciją bet kokia forma, kopijas, esančias tos Šalies kompetentingų institucijų žinioje, tačiau viešai neprieinamas, tokiomis pačiomis sąlygomis, kokiomis tokios kopijos būtų prieinamos jos teisėsaugos ar teisminėms institucijoms.

8 straipsnis

Procesinių dokumentų įteikimas

1. Prašomoji Šalis imasi visų priemonių, kad įteiktų procesinius dokumentus, susijusius su teisinės pagalbos prašymu, kurį pagal šios Sutarties nuostatas pateikia kita Šalis.

2. Prašančioji Šalis prieš pakankamą laiką iki numatyto atvykimo perduoda prašymą įteikti dokumentus, kuriais asmuo kviečiamas atvykti į prašančiosios Šalies kompetentingą instituciją.

3. Prašomoji Šalis grąžina prašančiajai Šaliai procesinių dokumentų įteikimo įrodymą arba informuoja apie priežastis, dėl kurių nepavyko procesinių dokumentų įteikti.

9 straipsnis

Apklausa prašomojoje Šalyje

1. Asmuo prašomojoje Šalyje apklausiamas pagal tos Šalies teritorijoje galiojančius teisės aktus. Asmuo, pateikęs melagingus parodymus žodžiu ar raštu, prašomojoje Šalyje už tai gali būti persekiojamas pagal tos Šalies teritorijoje galiojančius baudžiamuosius teisės aktus.

2. Prašančiosios Šalies prašymu šios Šalies pareigūnai gali dalyvauti atliekant veiksmus pagal šį straipsnį, jei su tuo sutinka prašomoji Šalis. Jei prašomoji Šalis sutinka, šios Šalies centrinė arba

kompetentinga institucija iš anksto informuoja apie parodymų arba įrodymų paėmimo laiką ir vietą pagal šį straipsnį.

10 straipsnis

Baudžiamoji ir civilinė atsakomybė dėl pareigūnų

1. Taikant šią Sutartį, prašomosios Šalies teritorijoje esantys prašančiosios Šalies pareigūnai prieš juos arba dėl jų įvykdytų nusikalstamų veikų laikomi prašomosios Šalies pareigūnais.

2. Kai taikant šią Sutartį vienos Šalies pareigūnai yra kitos Šalies teritorijoje, pirmiau minėta Šalis atsako už bet kokią jos pareigūnų veiklos metu padarytą žalą pagal Šalies, kurios teritorijoje jie veikia, teisę.

3. Šalis, kurios teritorijoje buvo padaryta šio straipsnio 2 dalyje nurodyta žala, ją atlygina tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios būtų taikomos jos pareigūnų padarytai žalai atlyginti.

4. Šalis, kurios pareigūnai kitos Šalies teritorijoje padarė žalą asmeniui, atlygina visą sumą, kurią pastaroji Šalis sumokėjo nukentėjusiesiems ar teisę jų vardu gauti tą sumą turintiems asmenims.

5. Nedarant poveikio naudojimuisi savo teisėmis dėl trečiųjų asmenų ir išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytą atvejį, šio straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais nė viena Šalis nereikalauja iš kitos Šalies atlyginti jos patirtos žalos.

11 straipsnis

Liudytojo ir eksperto vykimas į prašančiąją Šalį

1. Kai prašančioji Šalis kviečia, kad asmuo atvyktų kaip liudytojas ar ekspertas, prašančioji Šalis nurodo, kokia asmens išlaidų dalis bus apmokėta.

2. Prašančioji Šalis turi užtikrinti, kad pagal šį straipsnį į prašančiąją Šalį vykstantis asmuo nebus sulaikytas, jo laisvė nebus kitaip apribota dėl iki jo išvykimo iš prašomosios Šalies padarytos veikos ar priimtų nuosprendžių.

3. Jei asmuo, galėdamas išvykti, neišvyko arba išvykęs savo noru grįžo, šio straipsnio 2 dalyje nurodytos garantijos galiojimas baigiasi po penkiolikos dienų, kai prašančiosios Šalies kompetentinga institucija informavo pagal šią Sutartį atvykusį asmenį, kad jo buvimas daugiau nėra būtinas.

12 straipsnis

Asmenų, kurių laisvė apribota, laikinas perdavimas

1. Asmuo, kurio laisvė apribota prašomojoje Šalyje ir kurio buvimo prašančiojoje Šalyje siekiama šioje Sutartyje nurodytos teisinės pagalbos tikslais, laikinai perduodamas iš prašomosios Šalies į prašančiąją Šalį, jeigu su tuo sutinka pats asmuo ir abi Šalys.

2. Asmuo, kurio laisvė apribota prašančiojoje Šalyje ir kurio buvimo prašomojoje Šalyje siekiama šioje Sutartyje nurodytos teisinės pagalbos tikslais, gali būti laikinai perduodamas iš prašančiosios Šalies į prašomąją Šalį, jei su tuo sutinka pats asmuo ir abi Šalys.

3. Šio straipsnio tikslais:

1) perduodamą asmenį priimanti Šalis (toliau – priimančioji Šalis) yra įgaliota ir įpareigota apriboti perduoto asmens laisvę, nebent abi Šalys yra susitarusios kitaip;

2) perduoto asmens be jo sutikimo nereikalaujama duoti parodymų prašyme neapibrėžtame procese;

3) priimančioji Šalis grąžina perduotą asmenį siunčiančiai Šaliai (toliau – siunčiančioji Šalis) iš karto, kai tą leidžia aplinkybės, arba kitu abiejų Šalių sutartu metu;

4) priimančioji Šalis nereikalauja iš siunčiančiosios Šalies pradėti ekstradicijos ar bet kurio kito proceso dėl perduoto asmens grąžinimo;

5) laikas, kurį perduoto asmens laisvė buvo apribota priimančiojoje Šalyje, įskaitomas į suėmimo ar bausmės terminą siunčiančiojoje Šalyje.

4. Priimančioji Šalis gali suteikti perduodamam asmeniui leidimą atvykti ir būti pagal šios Sutarties 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas sąlygas ir šio straipsnio 3 dalyje nustatytas taisykles.

13 straipsnis

Asmenų, kurių laisvė apribota, tranzitas

1. Bet kuriai iš Šalių ketinant pervežti asmenį, kurio laisvė apribota, šios Sutarties 12 straipsnyje nurodytais tikslais iš trečiosios valstybės ar į trečiąją valstybę per kitos Šalies teritoriją, pirmiau minėta Šalis prašo kitos Šalies leidimo dėl tokio vežimo tranzitu. Prašymas dėl vežimo tranzitu pateikiamas per centrinės institucijas. Prašymą dėl vežimo tranzitu centrinei institucijai galima perduoti ir per Tarptautinę kriminalinės policijos organizaciją (Interpolą). Prašyme dėl vežimo tranzitu turi būti nurodyti pervežamo asmens duomenys ir trumpas bylos faktinių aplinkybių aprašymas.

2. Šalis, kiek tai neprieštarauja jos teritorijoje galiojantiems teisės aktams, pritaria vežimui tranzitu, kurio prašo kita Šalis. Šalis gali neleisti pervežti savo piliečių.

3. Leidimo nereikia, kai vežama oro transportu ir nenumatoma nusileisti kitos Šalies teritorijoje.

4. Jeigu nenumatyta nusileidžiama kitos Šalies teritorijoje, ši Šalis gali pareikalauti šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prašymo ir gali sulaikyti asmenį, kol bus gautas tranzito prašymas ir kol asmuo bus pervežtas, jeigu per 48 valandas nuo nenumatyto nusileidimo gaunamas prašymas dėl vežimo tranzitu. Jei toks prašymas negaunamas, asmuo paleidžiamas.

14 straipsnis

Apklausa vaizdo konferencijos būdu

1. Jei asmuo, esantis prašomosios Šalies teritorijoje, turi būti kompetentingos institucijos apklaustas kaip liudytojas ar ekspertas prašančiosios Šalies teritorijoje, pastaroji gali paprašyti apklausti asmenį vaizdo konferencijos būdu, kaip nustatyta šio straipsnio 2–8 dalyse.

2. Prašomoji Šalis sutinka apklausti asmenį vaizdo konferencijos būdu, jei tai neprieštarauja pagrindiniams jos teisės principams ir jei ji turi tam būtinų techninių priemonių. Jei prašomoji Šalis neturi techninių priemonių vaizdo konferencijai surengti, tokių priemonių abipusiu susitarimu jai gali suteikti prašančioji Šalis.

3. Be informacijos, nurodytos šios Sutarties 3 straipsnyje, prašymuose apklausti vaizdo konferencijos būdu nurodomos priežastys, kodėl nepageidautinas ar neįmanomas liudytojo ar eksperto dalyvavimas asmeniškai, kompetentingos institucijos pavadinimas ir apklausą atliksiančių asmenų pavardės.

4. Asmenį, kuris turi būti apklaustas, prašomosios Šalies kompetentinga institucija šaukia atvykti į apklausą savo Šalies teritorijoje galiojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

5. Apklausa vaizdo konferencijos būdu vyksta laikantis šių taisyklių:

1) apklausoje dalyvauja prašomosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnas, kuriam prireikus talkina vertėjas ir kuris turi užtikrinti, kad būtų nustatyta apklausiamo asmens tapatybė, taip pat būtų laikomasi prašomosios Šalies pagrindinių teisės principų. Jei prašomosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnas mano, kad per apklausą pažeidžiami pagrindiniai šios Šalies teisės principai, jis nedelsdamas imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad toliau apklausa vyktų laikantis minėtų principų;

2) prireikus abiejų Šalių kompetentingos institucijos tarpusavyje suderina asmens, kuris turi būti apklaustas, apsaugos priemones;

3) prašančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnas apklausia tiesiogiai pats arba jam vadovaujant apklausiamą pagal prašančiosios Šalies teritorijoje galiojančius teisės aktus;

4) prašančiosios Šalies ar turinčio būti apklausto asmens prašymu prašomoji Šalis užtikrina, kad prireikus asmeniui, kuris turi būti apklausiamas, talkintų vertėjas;

5) asmuo, kuris turi būti apklausiamas, gali pasinaudoti prašomosios ar prašančiosios Šalies teritorijoje galiojančių teisės aktų jam suteikiama teise atsisakyti duoti parodymus.

6. Nepažeisdama jokių suderintų asmens apsaugos priemonių, prašomosios Šalies kompetentinga institucija po apklausos surašo protokolą, kuriame nurodoma apklausos data ir vieta, apklausto asmens tapatybė, visi kiti asmenys, dalyvavę apklausiant asmenį prašomojoje Šalyje, jų pareigos, duotos priesaikos ir techninės sąlygos, kuriomis vyko apklausa. Šis protokolą persiunčiamas prašančiajai Šaliai.

7. Prašančioji Šalis prašomajai Šaliai apmoka vaizdo ryšio įrengimo, jo priežiūros prašomojoje Šalyje, jos pasamdytų vertėjų darbo apmokėjimo išlaidas, taip pat kompensuoja išmokas liudytojams ir ekspertams bei apmoka jų kelionių išlaidas prašomojoje Šalyje, nebent pastaroji nusprendžia dalį ar visas šias išlaidas apmokėti.

8. Kiekviena Šalis imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tais atvejais, kai jos teritorijoje pagal šį straipsnį apklausiami liudytojai ar ekspertai atsisako duoti parodymus, nors jie privalo juos duoti, arba jie duoda melagingus parodymus, būtų taikomos jos teritorijoje galiojančių teisės aktų nuostatos, kaip apklausa būtų vykusi laikantis joje galiojančių teisės normų.

9. Šalys savo nuožiūra, jei tam pritaria jų kompetentingos institucijos, gali taikyti šio straipsnio nuostatas, apklausdamos įtariamąjį ar kaltinamąjį vaizdo konferencijos būdu. Tokiu atveju sprendimas surengti vaizdo konferenciją ir toks apklausos būdas turi būti suderintas Šalių susitarimu, vadovaujantis jų teritorijoje galiojančiais teisės aktais ir tarptautinės teisės dokumentais. Kaltinamasis arba įtariamasis apklausiami tik jų sutikimu.

15 straipsnis **Krata ir poėmis**

1. Prašomoji Šalis pagal savo teritorijoje galiojančius teisės aktus vykdo prašymą atlikti kratą, poėmį ir bet kokio daikto perdavimą prašančiajai Šaliai, jeigu prašyme suteikti teisinę pagalbą nurodoma informacija, pateisinanti tokius veiksmus.

2. Prašomoji Šalis gali reikalauti, kad prašančioji Šalis laikytųsi sąlygų, būtinų trečiosios šalies interesams dėl perduodamų daiktų apsaugoti.

3. Prašomoji Šalis deda visas pastangas, kad būtų gauti pagal šios Šalies teritorijoje galiojančius teisės aktus reikalingi leidimai daiktams perduoti.

16 straipsnis **Teisinė pagalba turto susigrąžinimo procese**

1. Jei viena iš Šalių įsitikina, kad nusikalstamu būdu gautos pajamos arba nusikalstamos veikos įrankiai ar priemonės yra kitos Šalies teritorijoje ir pagal pastarosios Šalies teritorijoje galiojančius teisės aktus gali būti konfiskuojami ar kitaip paimti, ji apie tai gali informuoti kitos Šalies centrinę instituciją. Jei Šalis, gaunanti tokią informaciją, naudojasi jurisdikcija šiuo atžvilgiu, ji gali pateikti šią informaciją savo kompetentingoms institucijoms, kad būtų nustatyta, ar reikia imtis tam tikrų veiksmų. Kompetentingos institucijos priima sprendimą pagal savo Šalies teritorijoje galiojančius teisės aktus. Minėtą informaciją gavusi Šalis ją pateikusiai Šaliai praneša apie veiksmus, kurių buvo imtasi.

2. Šalys, kiek tai leidžia jų teritorijoje galiojantys teisės aktai, teikia viena kitai teisinę pagalbą atliekant procesinius veiksmus, konfiskuojant nusikalstamu būdu gautas pajamas ir nusikalstamos veikos įrankius bei priemones, atlyginant žalą nuo nusikalstamų veikų nukentėjusiems asmenims ir surenkant

baudas, paskirtas baudžiamojo proceso metu. Tai gali apimti tokius veiksmus, kaip laikiną pajamų arba nusikalstamos veikos įrankių ar priemonių išėmimą iš apyvartos, kol byla nagrinėjama.

3. Šalis, sauganti nusikalstamu būdu gautas pajamas, nusikalstamos veikos įrankius ir priemones, perduoda juos pagal savo teritorijoje galiojančius teisės aktus. Kiekviena Šalis gali perduoti kitai Šaliai visą arba dalį tokio turto, arba pajamas, gautas jį pardavus, kiek tai leidžia perduodančios Šalies teritorijoje galiojantys teisės aktai, ir tokiomis sąlygomis, kokios, jos nuomone, yra tinkamos.

17 straipsnis **Banko informacijos nustatymas**

1. Prašančiosios Šalies prašymu prašomoji Šalis pagal šio straipsnio nuostatas išsiaiškina, ar jos teritorijoje esantys bankai turi informacijos apie tai, kad nustatytas fizinis ar juridinis asmuo, įtariamas arba kaltinamas padaręs nusikalstamą veiką, turi kokio nors banko sąskaitą (sąskaitų).

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų taip pat gali būti imamasi siekiant nustatyti:

1) informaciją apie fizinius ar juridinius asmenis, nuteistus už nusikalstamą veiką ar su ja susijusius;

2) nebankinių finansinių įstaigų turimą informaciją;

3) finansines operacijas, nesusijusias su sąskaitomis.

3. Papildant šios Sutarties 3 straipsnio 3 dalies reikalavimus, šio straipsnio 1 dalyje nurodytame informacijos prašyme nurodoma:

1) fizinio ar juridinio asmens, susijusio su tokių sąskaitų ar operacijų buvimu, tapatybė;

2) jei įmanoma, informacija apie tai, kuris bankas ar nebankinė finansinė įstaiga gali būti susijusi, ir kita informacija, kurios turėjimas gali padėti sumažinti tyrimo mastą.

18 straipsnis **Daiktų grąžinimas**

Prašomoji Šalis gali reikalauti, kad prašančioji Šalis kuo greičiau grąžintų bet kokius daiktus, įskaitant dokumentus ar kitus įrodymus, kurie buvo jai pateikti vykdant pagal šią Sutartį pateiktą prašymą.

19 straipsnis **Informacijos teikimas be išankstinio prašymo**

1. Šalies kompetentingos institucijos, nepakenkdamos savo pačių atliekamiems tyrimams ar teisiniams procesams, be išankstinio prašymo kitos Šalies kompetentingoms institucijoms gali siųsti informaciją, gautą atliekant tyrimus, jei jos mano, kad tokios informacijos atskleidimas padėtų ją gaunančiai Šaliai pradėti tyrimus ar teisinius procesus arba juos atlikti, arba paskatintų tą Šalį pateikti prašymą pagal šią Sutartį.

2. Informaciją teikianti Šalis, vadovaudamasi savo teritorijoje galiojančių teisės aktų nuostatomis, gali nustatyti, kokiomis sąlygomis informaciją gaunanti Šalis gali ja naudotis. Informaciją gaunanti Šalis privalo laikytis tų sąlygų.

20 straipsnis Baudžiamojo persekiojimo perdavimas

1. Viena Šalis kitos Šalies prašymu pagal savo teritorijoje galiojančius teisės aktus gali vykdyti savo piliečių, įtariamų ar kaltinamų padarius nusikalstamas veikas kitos Šalies teritorijoje, baudžiamąjį persekiojimą.

2. Prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą pateikiamas raštu ir jame nurodoma:

- 1) prašymą pateikiančios institucijos pavadinimas;
- 2) nusikalstamos veikos, dėl kurios pateikiamas prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, aprašymas, nurodant nusikalstamos veikos padarymo vietą ir laiką;
- 3) įtariamojo ar kaltinamojo vardas ir pavardė, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą ir kiti duomenys apie jo asmenybę;
- 4) duomenys apie dėl nusikalstamos veikos padarytos žalos dydį.

3. Prie prašymo vykdyti baudžiamąjį persekiojimą pridedama:

1) prašymą pateikiančios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis padaryta veika pripažįstama nusikalstama, tekstas, taip pat, jeigu būtina, kitų teisės aktų, turinčių reikšmės baudžiamajam persekiojimui, tekstai;

2) bylos dokumentai arba patvirtinti jų nuorašai bei įrodymai;

3) nukentėjusiųjų pareiškimai baudžiamosiose bylose, kurios pradedamos remiantis nukentėjusiojo skundu, ir prašymai atlyginti žalą.

4. Prašymas ir jį lydintys dokumentai pateikiami kartu su vertimu į Šalies, kuriai pateiktas prašymas, valstybinę kalbą arba į anglų kalbą.

5. Perduodant daiktus, kurie yra nusikalstamos veikos įrankiai ar gauti iš nusikalstamos veikos, Šalys gali tartis dėl tokio perdavimo tvarkos ir sąlygų.

6. Šalis, kuriai pateiktas prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, informuos prašymą pateikusią Šalį apie baudžiamojo persekiojimo rezultatus. Prašymą pateikusiai Šaliai prašant, jai nusiunčiamas įsiteisėjusio nuosprendžio ar kito galutinio sprendimo nuorašas.

7. Perėmus baudžiamąjį persekiojimą, prašymą pateikusios Šalies kompetentingos įstaigos negali patraukti to paties asmens baudžiamajon atsakomybėn dėl tos pačios veikos, nebent jeigu ši Šalis prašyme vykdyti baudžiamąjį persekiojimą nurodė, kad gali iš naujo pradėti persekiojimą, jeigu Šalis, kuriai pateiktas prašymas, praneš apie savo atsisakymą iškelti bylą arba bylos nutraukimą.

21 straipsnis Išlaidos

1. Prašomoji Šalis apmoka visas prašymo vykdymo išlaidas, išskyrus:

1) užmokestį ekspertams;

2) asmenų, kurie prašančiosios Šalies prašymu keliauja prašomojoje Šalyje arba keliauja pagal šios Sutarties 11 ir 12 straipsnius, kelionės išlaidas;

3) apklausos vaizdo konferencijos būdu išlaidas, kiek nustatyta šios Sutarties 14 straipsnio 7 dalyje, jei prašančioji ir prašomoji Šalys nesusitarė kitaip.

2. Jei vykdant prašymą paaiškėja, kad visiškai jam įvykdyti reikės pernelyg didelių išlaidų, centrinės institucijos tariasi, kad nustatytų sąlygas, pagal kurias galima toliau vykdyti prašymą.

22 straipsnis Dokumentų galiojimas

Pagal šią Sutartį perduodamų dokumentų originalų arba jų autentiškų kopijų, kurie oficialiai patvirtinti parašu ir antspaudu, legalizuoti ar tvirtinti pažyma *Apostille* nereikia.

23 straipsnis Santykis su kitomis tarptautinėmis sutartimis

Ši Sutartis nedaro poveikio teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems iš Šalių sudarytų kitų dvišalių ar daugiašalių sutarčių.

24 straipsnis Nesutarimų sprendimas

Nesutarimus dėl šios Sutarties taikymo ir aiškinimo sprendžia Šalys konsultacijomis ir derybomis.

25 straipsnis Sutarties taikymas

Ši Sutartis taikoma visiems prašymams, pateiktiems jai įsigaliojus, net jeigu tam tikros nusikalstamos veikos buvo padarytos prieš jai įsigaliojant.

26 straipsnis Baigiamosios nuostatos

1. Ši Sutartis įsigalioja praėjus trisdešimt dienų nuo tada, kai diplomatiniais kanalais gaunamas paskutinis rašytinis pranešimas apie tai, kad Šalys įvykdė vidaus procedūras, būtinas Sutarčiai įsigalioti.

2. Ši Sutartis gali būti keičiama ir pildoma abipusiu Šalių susitarimu; pakeitimai ir papildymai įforminami atskirais protokolais, kurie yra neatsiejama šios Sutarties dalis ir įsigalioja šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

3. Ši Sutartis sudaroma neapibrėžtam laikui. Kiekviena Šalis turi teisę bet kada nutraukti šios Sutarties galiojimą, raštu diplomatiniais kanalais pranešdama apie tai kitai Šaliai. Ši Sutartis baigia galioti praėjus šešiems mėnesiams nuo atitinkamo pranešimo gavimo dienos. Šios Sutarties galiojimo nutraukimas neturi įtakos iki nutraukimo pradėtiems teisinės pagalbos procesams.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta _____ m. _____ d. _____ dviem egzemplioriais lietuvių, _____ ir _____ kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią. Kilus nesutarimų dėl šios Sutarties aiškinimo, vadovaujamasi tekstu _____ kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU _____

_____ VARDU

Strateginio valdymo departamentu
Dokumentų valdymo skyriaus
vyriausioji specialistė

M. Rutkauskienė
Monika Rutkauskienė
2018-03-07

Teisingumo ministerijos
Tarptautinės teisės departamento
direktorius

Darius Žilys
20180307

Teisingumo ministrė

Milda Vainiutė
Milda Vainiutė

818-03-08

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2012 M. GEGUŽĖS 23 D. NUTARIMO NR. 573
„DĖL TIPINĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TARPTAUTINĖS SUTARTIES DĖL
ASMENŲ, KURIEMS PASKIRTA LAISVĖS ATĖMIMO BAUSMĖ AR PRITAIKYTOS
PRIVERČIAMOSIOS MEDICINOS PRIEMONĖS, PERDAVIMO PROJEKTO
PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO (toliau – Projektas)
(TAP-18-191(2); TAIS Nr. 17-13066(3))**

2018-03-12 Nr.NV-639

Vilnius

Įvertinę Projektą, patikslintą pagal Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2018 m. vasario 26 d. išvadą Nr. NV-476, atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams, esminių pastabų ir pasiūlymų neturime.

Teisės grupės vyriausiasis patarėjas

Rimvydas Pilibaitis